

N. Chr. Christensen: De bemærkninger, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen fremsatte, giver mig ikke anledning til modbemærkninger for mit eget vedkommende, men jeg synes, at det er en højst besynderlig optræden, det ærede medlem udviser her ved så personligt, som det er sket, at overfalde et andet medlem af tinget, som ikke længere kan få ordet i denne sag. Jeg synes ikke, det harmonerer særlig godt med den menneskelige indstilling, som socialdemokratiet har prøvet at tage patent på her i salen.

Et par ærede medlemmer har gjort gældende, at det er forkert, at man ikke har drøftet selve problemet beskæftigelse og produktion under en anden form, end det her er sket — hvis vi skulle drøfte problemet beskæftigelse og produktion, kunne vi ikke klare os med det kvarter eller de fem minutter, der er til rådighed; så ville det nemlig blive en drøftelse om denne regerings politik i det hele taget. Her drejer det sig imidlertid om en detalje i denne politik, en detalje, der går ud på at skrue udviklingen tilbage. Man prøver nu at besmykke det med, at det er sket ud fra en rent menneskelig indstilling, som udelukkende er til stede inden for socialdemokratiet, men ikke inden for oppositionen.

Må jeg minde den højtærede minister om, at her på denne talerstol stod for lidt siden et medlem af et af regeringspartierne, nemlig det ærede medlem hr. Kirkegaard. Det ærede medlem sagde, at hvis det var en privat virksomhed, ville en fornuftig mand foretage investeringer og rationaliseringer, således at man for det mindst mulige kunne opnå et forsvarligt økonomisk resultat. Det ærede medlem hr. Kirkegaard anbefalede regeringen at følge denne linje. Det ærede medlem hr. Kirkegaard sagde henvendt til den højtærede minister: brug maskiner endnu mere end i dag. Sig mig, er det ærede medlem hr. Kirkegaard et umenneskeligt individ, siden han kan fremsætte den slags kætterske betragtninger her? Hvis den højtærede minister vil gøre en politisk beregning ud fra de synspunkter, der er blevet fremført, vil han finde, at regeringen, hvis ellers det ærede medlem hr. Kirkegaards synspunkter deles af hans parti, ikke har parlamentarisk flertal for at gennemføre det cirkulære, som ministeren

har udsendt. (*Ministeren for offentlige arbejder* [Lindberg]: Der er ikke udsendt noget cirkulære!). Så har regeringen ikke parlamentarisk flertal for det påbud, den højtærede minister har givet rundt omkring i kommunerne. Da den højtærede minister formentlig følger parlamentarismens love, vil jeg henstille, at han, hvis han ikke vil lytte til de råd og anvisninger, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen og jeg har givet i denne sag i dag, så vil lytte til, hvad det ærede medlem hr. Kirkegaard har sagt. Så er der dog i virkeligheden kommet noget sensationelt ud af denne debat.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Blot en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen. Det var jo en fin og nobel form, det ærede medlem anvendte. Så vidt jeg erindrer, er det en sag, der ligger 10 eller 11 år tilbage i tiden, og jeg har ikke mine papirer hos mig. Jeg kan dog slå fast over for det høje ting, hvad diskussionen drejede sig om. Det er ganske rigtigt, at Roskilde kommune — i hele denne sag har jeg kun erindringen at støtte mig til, det forbehold må jeg tage — var opfordret til at tage nogle murersvende og give dem lejlighed forud for andre. Situationen var imidlertid, at — jeg tror, det var — 50 pct. af de murersvende, der boede i Roskilde kommune, havde beskæftigelse i Københavns omegn. Roskilde kommune tog det standpunkt, at henstille til ministeren, om han var villig til at sætte sig for bordenden, således at hver tiende af de lejligheder, der blev bygget i Københavns amt, blev reserveret en bygningshåndværker, således at Roskilde kommune ikke alene skulle have op imod halvdelen af sine murersvende beskæftiget uden for byen, i Københavns omegn, og ikke ensidigt forbigå borgere, som søgte lejlighed, og give disse lejligheder til tilflyttende murersvende fra Nordjylland. Roskilde kommunes indstilling — eller i hvert fald min stilling, jeg kan jo kun tale for mig selv — var, at drøftelserne med ministeren for bordenden skulle lukke op for de andre kommuner. Ud fra det synspunkt var vi villige til at være med. Jeg ved ikke, om det var en usaglig stilling, vi tog dengang for 10 år siden; men jeg